

[Indenrigsministeren.]

stet i betænkningen om lægemidler, som giver indenrigsministeren bemyndigelse til såvel at inddrage som at undtage bestemte præparater fra lovens område. Netop denne sag viser jo med al ønskelig tydelighed, hvilke uheldige konsekvenser det nuværende stive system kan få.

Når spørgeren udtrykker frygt for, at bemyndigelsen vil blive misbrugt, må jeg henvise til, at indenrigsministeren jo altid vil stå til ansvar over for folketinget for de regler, som han udsteder i medfør af den nye bemyndigelse. Det forekommer mig derfor, at disse nye bestemmelser, som gør området langt mere fleksibelt, og som vi formentlig snart får lejlighed til at drøfte her i salen, gennem dette spørgsmål har vist deres berettigelse.

Dagmar Andreasen (RV):

Der var jo i ministerens svar intet løfte om, at sådanne uskadelige præparater i fremtiden frit må kunne sælges, men mere en accept af, at det er sundhedsstyrelsen alene, der skal bestemme.

Men det er jo netop det, vi lægfolk ikke er trygge ved, fordi sundhedsstyrelsen gang på gang har vist sin meget konservative holdning over for nye præparater og har forhindret fremskridt i at komme frem. Først under sidste regering mener jeg vi oplevede, at en minister gik imod sundhedsstyrelsen, for første gang overhovedet, nemlig ved at fremsætte lovforslaget om, at kiropraktorer kunne blive anerkendt — det blev ikke vedtaget, fordi det blev for sent fremsat — og dernæst ved at give dispensation for nogle homøopatiske specialiteter til lægerne Astrup i Odense.

Men når ministeren i sit svar til mig siger, at præparaterne, hvis de ikke hører ind under lægemidler og apotekervarer, er uden offentlig kontrol, så må jeg sige: det er, så vidt jeg forstår, ikke rigtigt, for når vi har fået en levnedsmiddellov, der siger, at alt, hvad der sælges, og som ikke er medicin, kan man kræve kontrol med sammensætningen af, så mener jeg, det ville være langt mere hensigtsmæssigt, at de uskadelige kosttilskudspræparater og lægemidler henføres under levnedsmiddelloven. Jeg vil gerne have en lidt mere positiv tilkendegivelse af,

om det kan lade sig gøre; kan det ikke det, må vi vente, til vi skal diskutere apotekerloven. Men ud fra mit synspunkt var det et meget kedeligt og utilfredsstillende svar.

Erlendsson (FP):

Det spørgsmål, som fru Dagmar Andreasen har rejst, er et mangesidet spørgsmål. Det har etiske sider, det har farmakologiske sider, det har toksikologiske sider, det har økonomiske sider, både samfundsøkonomiske og privatøkonomiske, og det er så stort et spørgsmål, at jeg synes, det fortjener en bredere drøftelse end den, der kan ske i forbindelse med et spørgsmål til ministeren i dag.

Jeg vil gerne sige, at det må være svært at være sundhedsstyrelsen, hvis de skal holde sig til de regler, som gælder i dag, og hvor de skal skelne mellem kosttilskud og egentlige lægemidler, for hvor seriøst skal fabrikanten erklære sig, når han siger, at det, han forhandler, er et lægemiddel?

Der er for nylig kommet en ny bitter i handelen; på den står der: til mavefryd og courage. Det kunne jo give nogle mennesker med symptomer på maveonde det indtryk, at den kunne virke helbredende på mavesygdomme. Jeg kender også en farmaceut, som lavede sin egen bitter og forærede den væk hver jul, og han skrev: styrker faderen, glæder moderen og gør de små usigelig godt.

Det, jeg ville sige, er, at jeg synes, sundhedsstyrelsen i tvivlstilfælde bør indtage en mere afstresset holdning, og at man måske kunne overveje en ordning, som jeg har hørt skulles findes i USA, nemlig at fabrikanten, der vil samarbejde med sundhedsstyrelsen, gør det på den måde, at de medicinske myndigheder får lejlighed til på etiketten for det første nøjagtigt at få gjort indholdet af præparatet op og dernæst at skrive nederunder: uskadeligt, f. eks. i de angivne doser — det er selvfølgelig bedst, hvis det er uskadeligt, selv om man tager hele portionen på én gang — eller: uvirksomt efter sundhedsstyrelsens mening. Så giver man den enkelte, der kunne tænke sig at købe midlet, fuldstændig frit valg.

Formanden:

Jeg savnede også her et spørgsmål. Alle, der deltager i spørgetiden, må erindre, at